

Ressò

Novembre 12

La pobresa se'ns presenta avui d'una manera diversificadament alarmant.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

La porta oberta de la fe

Conec un company jesuïta que un dia em va dir, amb una frase ben popular, que llegir l'Evangelí és com *“anar a una tómbola, perquè sempre toca.”* Evidentment, no es tracta que et toqui un xiulet, una nina o unes “chuches”. Et toca el voraviu de l'ànima, les teves idees, criteris i actituds de vida. Això és el que provoca el magnífic llibre del nostre benvolgut Bisbe Auxiliar de Barcelona, **Sebastià Taltavull**. I per això inicia cada capítol del seu treball amb una pregunta o uns versets del text evangèlic. I sempre toca. I més quan qui ho escriu és un autèntic Mestre i Pastor de l'Església, pel seu instint humanitzador i la seva profunditat evangèlica.

Llegint les seves pàgines tens la impressió de trobar-te davant un volcà en erupció, per les moltes coses que diu, per l'espectacle ple de llum i foc de les actituds cristianes que suggereix i per la pregonesa de la seva anàlisi, tant de la realitat cultural que vivim com del missatge de Jesús. Hi ha tanta cosa que el que convé és, com diu el nostre seny, *“menjar poc i pair bé.”* Per això ens acompanya després aquell apartat darrer de cada capítol que anomenem **“Per a la reflexió”**.

És ben cert: la fe en Jesús i la seva paraula és sempre **una porta ben oberta**. I quan l'obres, pots contemplar els panorames que el Mestre de Natzaret veia, ell que passà enmig dels homes i dones del seu temps fent llum, obrint portes, reconfortant esperits, alliberant consciències, estimant i assenyalant la presència del Pare. Una sensació que també la veus present en les pàgines del llibre del Sebastià Taltavull. Per tot això, gràcies !!

Francesc Roma sj

© Vida Creixent
Ribadeneira 6, 6è - 08002 Barcelona
08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Text de la fotografia de portada:
L'aparença externa no sempre són els indicadors més fiables. La trista realitat és que la pobresa ens afecta tant de prop que col·loca paret per paret a famílies que ho passen malament, sense que els seus vens en tinguin coneixement.

Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Espai de reflexió i silenci

Mirar el nostre grup, com ho faria Jesús

Us presento una reflexió personal sobre un dels punts del tema III; és el que diu: “mirar el món amb amor, com Jesús”.

“S’ha d’entrar a cada casa i conèixer cada família, s’ha de conèixer la seva organització interna i les seves relacions socials per a poder detectar si tenen pans o no”.

Voldria dir-hi alguna cosa en el context de la vida dels grups del nostre Moviment Vida Creixent. Per créixer en l’amistat, cal un coneixement discret, però cada vegada més afectuós i així la relació sigui més amarada d’amor i més ben disposada a l’atenció per veure que s’hi pot aconseguir que sigui permanent i no només material, evidentment.

L’oportunitat de proximitat pot introduir un caliu humà, com he dit abans, per potenciar el valor de l’amistat i per tant de l’ajuda mútua. La vida de grup pot ser una riquesa de gran valor; per això us suggereixo que us mireu el grup, el vostre grup amb amor, com ho faria Jesús.

Miquel Bada, pvre. Consiliari Diocesà.

Col·laboracions

Vida Creixent - XXIX Assemblea Diocesana Bisbats Barcelona, St. Feliu de Llobregat i Terrassa

Celebrada a la Parròquia de Sant Isidor de Barcelona el 27 d’octubre de 2012. El Rector Mossèn Josep Lluís Fernández ens va acollir a tots amb il·lusió, tot desitjant que el nostre moviment continuï lluitant per donar testimoni enmig del món en que vivim, de quin és l’Amor que ens agermana.

El nostre Consiliari Diocesà Mossèn Miquel Bada desitjà a tots el membres i assistents, un curs ben reïx’t humana i espiritualment i comença la trobada dirigint la pregària per l’Any de la Fé.

En Sergi Òliba, coordinador diocesà, ens dóna també la benvinguda i espera que amb l’ajuda de tots culminarem

Col·laboracions

aquest curs assolint els reptes de creixement personal i projecció de valors cristians en el convuls món en que vivim avui dia, tant com ens sigui possible, Aquesta “Porta Oberta” facilitada pel nostre Bisbe Mon. Sebastià Taltavull ens ajudarà molt.

M. Carme Janer, Vicepresidenta 1ª ens va llegir la Memòria del curs 2011-2012. En l'opuscle entregat als assistents hi figura el text sencer. Indica que qualsevol aclariment es pot demanar a les oficines del carrer Rivadeneyra els dies feiners de 17 a 19 h. Déu n'hi do el què s'ha fet gràcies a tots. Que no ens manquin col·laboracions per seguir en marxa. En Pere Arribas, vocal, exposa tot seguit els objectius d'aquest curs. Segueixen en la línia d'anys passats però, com és natural, amb projectes més ambiciosos que com tots sabem, van en la direcció de ser cristians en totes les situacions de la nostra vida. En Sergi Òliba ens anuncia l'esperada conferència de Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe Auxiliar de Barcelona, sobre el temari del curs “La Fe Cristiana porta sempre oberta” i li agraeix la seva àmplia disponibilitat per fer un excel·lent recull de reflexions, plantejaments, pregàries i vivències del contingut del seu llibre “Agafats de la ma. Les preguntes de Jesús-2”.

Seguríssim que, com tots desitgem, ens

ajudarà molt a viure personal i comunitàriament els reptes que Jesús ens proposa per caminar en el món d'avui. Mons. Sebastià Taltavull explica prèviament que va tenir el goig de col·laborar en la posada en marxa de Vida Creixent quan estava a Menorca. Diu també que durant l'estiu ha estat en contacte tot sovint amb en Sergi Òliba, a qui agraeix la seva insistència i treball perquè el temari que tots tenim arribés a les nostres mans.

Recalca la importància que té fer-ne la lectura i reflexió de cada tema abans de les trobades. La posada en comú del què n' haguem extret cadascú ens enriquirà més.

Indica que el contingut de cada capítol flueix de la lectura de l'Evangeli que l'encapçala i ens dirigeix al nostre compromís individual i comunitari. Tots els presents manifestem amb el nostre aplaudiment quant agraiïm l'enriquiment espiritual que ens ha suposat la conferència.

Abans de passar a celebrar l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, es distribueixen les “mencions especials” per les Parròquies més veteranes en la participació de Vida Creixent.

La jornada s'acaba amb un refrigeri ple de joia i germanor.

Esther Bandés

Col·laboracions

Martini: l'última entrevista: “Com pot ser que l'Església no es mogui?”

Els autors de l'entrevista la presenten com “una mena de testament espiritual”, text aprovat pel cardenal Martini.

-Com veu la situació de l'Església?

-L'Església està cansada, a l'Europa del benestar i a Amèrica. La nostra cultura s'ha envellit, les nostres Esglésies són grans, les nostres cases religioses estan buides i l'aparell burocràtic de l'Església creix, els nostres ritus i els nostres vestits són pomposos. Tanmateix, tot això

expressa el que nosaltres som avui? (...) El benestar pesa. Nosaltres ens trobem aquí com el jove ric que se'n va tornar trist quan Jesús el va cridar per fer-lo esdevenir el seu deixeble. Ja ho sé, que no ho podem deixar tot amb facilitat. Però, si més, podem cercar homes que siguin lliures i més propers al pròxim. Com ho han estat el bisbe Romero i els màrtirs jesuïtes del Salvador. On són els herois que ens inspirin? Per cap raó no els hem limitar amb els vincles de la institució.

Col·laboracions

-Qui pot ajudar l'Església avui?

-El pare Karl Rahner feia servir sovint la imatge de les brases que s'amaguen sota la cendra. Veig en l'Església d'avui tanta cendra sobre les brases que sovint m'envaeix una sensació d'impotència. Com es pot alliberar la brasa de la cendra perquè pugui revifar la flama de l'amor? Primer de tot hem de buscar aquesta brasa. On són les persones individuals plenes de generositat com el bon samarità? Que tenen fe com el centurió romà? Que són entusiastes com Joan Baptista? Que s'atreveixen amb la novetat com Pau? Que són fidels com Maria Magdalena? Jo aconsello al Papa i als Bisbes que busquin dotze persones fora del comú per als llocs de direcció. Homes que estiguin a prop dels pobres i qui estiguin envoltats de joves i que experimentin coses noves. Ens cal confrontar-nos amb homes que cremen perquè l'esperit es pugui difondre per tot arreu.

-Quins instruments recomana contra el cansament de l'Església?

-Jo en recomano tres de molt forts. El primer és la conversió: l'Església ha de reconèixer els seus errors i han de seguir un camí radical de canvi, començant pel Papa i els bisbes. Els escàndols de pedofília

ens empenyen a emprendre un camí de conversió. Les preguntes sobre la sexualitat i tots els temes relacionats amb el cos en són un exemple. Aquests són importants per a tothom i, de vegades potser són fins i tot massa importants. Ens hem de preguntar si la gent escolta encara els consells de l'Església en matèria sexual. En aquest camp, l'Església és encara una autoritat de referència o només una caricatura en els mitjans?

La segona és la Paraula de Déu. El Concili Vaticà ha restituit la Bíblia als catòlics. (...) Només la persona que percep en el seu cor aquesta paraula pot fer part dels qui ajudaran a la renovació de l'Església i sabran respondre a les preguntes personals amb una opció correcta. La Paraula de Déu és simple i cerca com a company un cor que escolti (...). Ni els clergues ni el Dret eclesial podran substituir la interioritat de l'home. Totes les regles externes, les lleis, els dogmes, ens han estat donat per aclarir la veu interior i per al discerniment dels esperits. Per a qui són els sagraments? Aquests són el tercer instrument de sanació. Els sagraments no són un instrument per a la disciplina, sinó una ajuda per als homes en els moments del camí i en les febleses de la vida. Portem els

Col·laboracions

sagraments als homes que necessiten una nova força? Jo penso en tots elsdivorciats i en les parelles tornades a casar, en les famílies ampliades. Tots aquests necessiten una protecció especial. L'Església defensa la indissolubilitat del matrimoni. És una gràcia quan un matrimoni i una família poden reeixir (...). L'actitud que prenem envers les famílies ampliades determinarà l'acostament a l'Església de la generació dels fills. Una dona ha estat abandonada pel seu marit i troba una nova parella que té cura d'ella i dels seus tres fills. El segon amor funciona. Si aquesta família és objecte de discriminació, se l'està fent fora, no només la mare sinó també els seus fills. Si els pares se senten fora de l'Església o no senten el seu suport, l'Església perdrà la futura generació. Abans de la Comunió preguem: "Senyor, jo no sóc digne..." Sabem que no som dignes (...). L'amor és gràcia. L'amor és un regal. La qüestió de si els divorciats poden rebre la Comunió hauria de ser replantejada. Com pot l'Església arribar a ajudar amb la força dels sagraments el qui té situacions familiars complexes?

-Què fa vostè personalment?

-L'Església s'ha quedat 200 anys enrere. Com pot ser que no es

mogui? Tenim por? Por en lloc de coratge? Tanmateix, la fe és el fonament de l'Església. La fe, la confiança i el coratge. Jo sóc vell i malalt i depenc de l'ajuda dels altres. Les persones bones al voltant meu em fa sentir l'amor. Aquest amor és més fort que el sentiment de desconfiança que tan sovint percebo en les confrontacions de l'Església a Europa. Només l'amor venç el cansament. Déu és amor. Encara tinc una pregunta per a tu: què pots fer tu per l'Església?

Extracte de l'última entrevista per Georg Sporschill i Frederica Radice Fossati Confalonieri al Corriere della Sera l'1 de setembre de 2012.

Un dinar diferent

Era un menjador social. El senyor de qui us parlaré, es va veure rodejat del que ell mai nomenava en els seus informes que preparava per la Junta: “POBRES”.

Va entrar en un local que li sembla un restaurant modest, però amb encant; anava distret, pensant en el informe Tècnic sobre la Prevenció de Riscos Psicosocials de les Persones Exposades a Situacions de Disrupció Econòmica Fami-

liar que li havia encarregat l'empresa pública on treballava. En realitat no era un restaurant; sinó un autoservei freqüentat per gent de tota condició. Hi havia persones vestides a la antiga usança, junt amb individus solitaris que vestien segons les normes alternatives de l'art *povera*. De sobte obre els ulls i es queda bocabadat al comprovar que qui servia el menjar en la bandeja era una monja. Allò era un menjador social i es trobà rodejat d'això que mai deia en els informes que preparava: **pobres**.

Volgué retirar-se; però la monja no el va deixar. Li va somriure i li va dir que no es preocupés, que la primera vegada es la més complicada, que no es tenia que avergonyir de res, que el guisat estava molt bo i que de segon hi havia filet empanat; que no es perdés les vitamines de l'ensalada ni de la fruita, i que podia rematar el dinar amb un gelat dels que havia regalat una fàbrica. Es va veure assegut en una taula a on un matrimoni gran, i ben vestit, menjava en silenci, sense aixecar els ulls devorava la bandeja. Davant, un tipus amb barba descuidada reia mentre devorava el filet empanat i li explicava la seva vida; havia perdut el treball, el banc s'havia quedat amb la seva casa, després del divorci no sabia a on anar; menys mal que les germanes li donaven menjar i roba, i que dormia en el alberg sota sostre. “Al final he tingut sort en la vida, company; així que no t'anguniegis, que de tot se surt...”

No podia creure el que li estava passant. Ningú li havia demanat res per donar-li menjar, ni li havien preguntat per les seves creences. Es limitaven a donar de menjar al necessitat, sense adjectius. Al sortir, no li va donar les gràcies a la monja que li havia donat de menjar. Però no va ser per mala educació, si no perquè no podia articular paraula. Va fer una inclinació amb el cap. Ella li va contestar amb un lleu somriure. “Torna quan ho necessitis i, si no estic, dius que vénis de part meva. Em dic Esperança.”

Narcís (Article de Paco Robles, extret i traduït d'Internet)

Deures cívics

L'endemà que la Conferència Episcopal Espanyola va considerar “moralment inacceptable” qualsevol via de desintegració de l'Estat que es decideixi unilateralment, els bisbes catalans han defensat **“la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles”**. En un comunicat de la Conferència Episcopal Tarraconense, els bisbes recorden que “en un règim democràtic cada ciutadà ha de poder manifestar les pròpies conviccions i fer camí amb els altres”.

El text emès pels bisbes catalans continua: “Avui s'han manifestat nous reptes i aspiracions que afecten la forma política concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu actual. **Encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades** a fi d'assolir solucions justes i estables que fomentin la solidaritat i la fraternitat.”

El comunicat dels bisbes espanyols, el primer pronunciament de la Conferència Episcopal Espanyola pel que fa al procés d'autodeterminació obert a Catalunya, es va aprovar amb tots els vots a favor excepte quatre abstencions, xifra coincident amb la de bisbes catalans que hi ha a l'òrgan dels bisbes espanyols.

La periodista Sílvia Còppulo, després de mitja hora de conversa amb Lluís Foix i Joan Ridaó, pregunta a Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona i expert en Doctrina Social de l'Església, sobre la situació catalana. Planteja: “Si el poble català així ho decideix, vostè veuria be una Catalunya independent?” El bisbe contesta: “L'Església ha d'estar amb el poble. Si el poble decideix una resolució així des de la democràcia, amb desig de pau i d'entesa, l'Església ha de servir aquest poble i estar al seu costat”.

Un altre element mostra com les postures dels dos episcopats son contraposades en el que és refereix a l'aplicació de la Doctrina Social de l'Església en l'àmbit polític. El bisbe Xavier Novell afirma: “L'Església no ha de posicionar-se políticament, però crec que **la darrera declaració dels bisbes germans d'Espanya suposa ficar-se en política**”. Afegeix: “La nostra missió com a bisbes no és organitzar la societat, sinó acompanyar la gent a trobar un sentit a la vida. A mi m'acusen de que m'hi fico també, però **només recordo els drets que tenen els ciutadans a elegir entre totes les las opcions que son legítimes**”.

Per a més informació llegir la Nota dels Bisbes de Catalunya davant les eleccions al Parlament (www.arqbcn.org)

Concerts

Brahms: record d'una mare

Bet Franch (flauta), David Bonet (trompa), Albert Giménez (piano)

Tres músics amb una gran trajectòria nacional i internacional interpretaran l'obra que Brahms va escriure per la seva mare l'any que va morir: *Trio en mi bemoll major per a violí*.

Dia: Dilluns, 19 de novembre

Horari: a les 20.30 h

Centre Cultural La Casa Elizalde (València)
302. T. 93 488 05 90) Acte gratuït.

Aforament limitat

Conferències

Podrem alimentar un món de 9.000 milions de persones?

A càrrec de Gonzalo Fanjul, especialista en polítiques de desenvolupament i col·laborador del diari El País.

Una incògnita que tots tenim molt present. Es fa tot el possible perquè tothom tingui les seves necessitats alimentàries cobertes? La xerrada ens donarà pistes i raonaments per entendre tot el que passa.

Dia: Dijous 22 de novembre

Horari: 19.30 h

CaixaFòrum (Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00)

Exposicions

Efemèrides musicals, 2012

Mostra de les activitats musicals més importants de l'any 2012. Documents originals, interessants i inesperats.

Fins a l'11 de novembre

Horari: horari de la Biblioteca

Biblioteca de Catalunya. Espai Zero (Hospital, 56. T. 93 270 23 00) Entrada gratuïta

Justícia alimentària. Sembrant esperança

A través de fotografies de Pep Bonet i d'audiovisuals amb testimonis, se'ns dona una visió de les comunitats rurals de Bolívia i Tanzania, amb tot un seguit de petits productors que intenten solucionar la fam i la pobresa dels seus països.

Fins al 5 de gener de 2013

Horari: de dilluns a divendres, de 10.00 a 20.00 h. Dissabtes, diumenges i festius, de 10.00 a 21.00 h

CaixaFòrum (Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. T. 93 476 86 00)

Il·lusió i Moviment

La Fundació Aula de Cinema Col·lecció Josep M. Queraltó presenta una exposició sobre els inicis tècnics del cinema que arriba per primera vegada a Barcelona. L'exposició acosta al públic una part d'aquest món suggeridor d'aparells i objectes, autèntiques joies que formen la col·lecció, una de les més importants d'Europa. Del 9 d'octubre al 6 de gener a la Capella de Santa Àgata, pl. Del Rei, s/n
Entrada lliure.

Llibres

Carme Martí. *Un cel de plom*. Badalona: Amsterdam Llibres, 2012

Una història de solidaritat, coratge i supervivència: la vida de Neus Català. Llegint-lo aprenem a ser millors persones, a ser valents, a tenir dignitat sempre i en totes les circumstàncies i també a mantenir l'esperança i la il·lusió de viure. És un llibre, però, dur. La vida en un camp de concentració, i més per una dona, és un infern. Però Neus Català ens obre una porta. El llibre vol ser, també, un cant a totes aquelles dones que van patir el dolor dels camps, però que no han estat mai reconegudes.

Agenda 2012 - 2013

Novembre 2012

Dijous 8: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema III – COMPARTINT LA MATEIXA TAULA, ¿Quants pans teniu? (Mateu, 16,34).

Dijous 15: Reunió d'animadors. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema III – COMPARTIENDO LA MISMA MESA, ¿Cuántos panes tenéis? (Mateo 16,34).

Desembre 2012

Dijous 13: Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema IV – ÉS TAN A PROP MEU, ¿Qui m'ha tocat? (Lluc 8,45).
Celebració del Nadal, nadales i un petit tast de torro amb joia i alegria.

Gener 2013

Dijous 10: Reunió d'animadors, única del mes. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema V – MOLT PER AGRAIR, ¿No eren deu els qui han quedat purs? (Lluc 17,17-18).

Febrer 2013

Dissabte 2: Celebració de la Candelera
Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol.

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VI – ATENCIÓ PERSONALITZADA, Si un home te cent ovelles i en perd una,¿no deixa les noranta nou a la muntanya i va a cercar la perduda? (Mateu18,12).

Dijous 14: Reunió d'animadors. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VI – ATENCIÓN PERSONALIZADA, Si un hombre tiene cien ovejas y se le descarría una de ellas, ¿no dejará en los montes las noventa y nueve, para ir en busca de la descarriada? (Mateo18,12).

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda.

vidaCreixent
MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Amb la col·laboració de

Generalitat
de Catalunya
**Departament
de Benestar Social
i Família**